

Fiskeridirektoratet har oplyst, at overtrædelser, der har været betragtet som så grove, at tilladelsen er blevet inddraget, hovedsageligt har været tilfælde, hvor der har været fisket med ulovlige redskaber, fisket i ulovligt område, samt ved manglende forudmeldelse af landing af fangsten.

Fiskeridirektoratet har oplyst, at tilladelserne i langt de fleste tilfælde har været inddraget i én måned.

For så vidt angår spørgsmålet om gentagelse, oplyser Fiskeridirektoratet, at dette normalt vil kunne lægges til grund, når der er sket overtrædelse af samme bestemmelser, og sager herom er endelig afgjort, inden for en 5-årsperiode, jf. Straffelovens bestemmelser herom.

Spm. nr. S 1564

Til fødevareministeren (19/2 98) af:

Bodil Thrane (V):

»Vil ministeren redegøre for, i hvilket omfang reglen om, at man ikke må fiske med trawl inden for en 3-mile grænse, beskytter ynglen af fisk?«

Begrundelse

Spørgsmålet er stillet på baggrund af ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 1389-1391.

Svar (25/2 98)

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Danmarks Fiskeriundersøgelser oplyser, at det generelt gælder, at små fisk opholder sig på lavt vand og store fisk opholder sig på dybt vand. Dermed vil der være en større koncentration af yngel i de kystnære og lavvandede områder.

Danmarks Fiskeriundersøgelser fremhæver, at trawlfiskeri indenfor en 3-sømilegrænse derfor ville betyde, at fiskeritrykket på ynglen bliver større, end hvis fiskeriet foregår udenfor 3-sømilegrænsen. Fiskeri uden for 3-sømilegrænsen belaster især de større fisk og giver dermed, set udfra et biologisk synspunkt, en bedre udnyttelse af fiskebestandene.

Danmarks Fiskeriundersøgelser oplyser, at ovenstående gælder generelt, idet der kan være

variation fra lokalområde til lokalområde og fra sæson til sæson.

Reglen om forbud mod trawlfiskeri indenfor 3 sømil fra lavvandslinien er udover hensynet til fiskeyngel begrundet i et ønske om at adskille fiskerier med forskellige redskaber.

Spm. nr. S 1565

Til fødevareministeren (19/2 98) af:

Bodil Thrane (V):

»Vil ministeren redegøre for, om bestemmelsen i lovbekendtgørelse 904 fra 30. november 1993, § 13, 2. pkt., er i overensstemmelse med dansk retspraksis, og i givet fald vil ministeren redegøre for, inden for hvilke andre områder lignende bestemmelser gælder?«

Begrundelse

Spørgsmålet er stillet på baggrund af ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 1389-1391.

Svar (25/2 98)

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Konfiskationsbestemmelsen i § 13, 2. pkt., i lovbekendtgørelse nr. 904 er uændret siden indførelsen af lov om regulering af fiskeriet i 1978.

Bestemmelsen blev indført i overensstemmelse med en tilsvarende bestemmelse i den dagældende lov om saltvandfiskeri. Bestemmelsen blev indført i saltvandfiskeriloven ved lov nr. 195 af 26. maj 1965 i § 35, stk. 1. Af bemærkningerne til loven fremgår, at bestemmelsen blev affattet efter samråd med straffelovrådet. En tilsvarende bestemmelse findes i den gældende saltvandfiskerilov's § 44, stk. 1.

Der er tale om en ved lov fastsat konfiskationsregel, som afviger fra det normale udgangspunkt om, at konfiskation alene sker for den del af udbyttet ved en strafbar handling, som i sig selv er ulovlig.

Begrundelsen for denne regel skal findes i de særlige forhold, der gør sig gældende på fiskeriets område. Rent praktisk kan det således vanskeligt lade sig gøre for kontrolmyndigheden fuldstændigt at sortere lasten på f.eks. et industrifartøj og dermed nøjagtigt fastslå